

Mẹ Tôi

- Khổng H. Trung -

Mẹ ta trả nhớ về không

trả trăm năm lại bụi hồng...rồi..đi...()*

Mẹ tôi đi tìm bố tôi lần cuối lúc 6 giờ 2 phút chiều ngày Lễ Đức Mẹ Mân Côi 7 tháng 10 năm 2017.

Cuộc đời mẹ tôi là những chuyến đi “Khóc cười theo vận nước nổi trôi (**)” Mẹ tôi đi tìm bố tôi lần đầu vào tháng 8 năm 1954, từ Phúc Nhạc- Ninh Bình, ông bà ngoại tôi đã tiễn đưa con gái bé nhỏ lên sân bay Gia Lâm, Hà Nội một mình vào Nam để tìm bố tôi; vốn đã vào Sài Gòn trước đó trên những con tàu "há mồm" xuất phát từ cảng Hải Phòng chở đoàn di cư của Đức Cha Lê Hữu Từ địa phận Phát Diệm.



Kết quả của chuyến đi đó là lời thề hứa chung thủy trọn đời của ba mẹ tôi tại Vương Cung Thánh Đường Đức Bà Sài Gòn tháng 5/1955.



Rồi mẹ tôi lại đi, lần này cùng với bố tôi về vùng đất cao nguyên Langbian cuối năm 1955.



Mười anh em chúng tôi đã lần lượt ra đời trên xứ hoa đào Đà Lạt, cấp sách đến trường với những chiếc áo len do mẹ đan lúc nào nào cũng vừa vặn vì năm nào bà cũng tháo ra đan lại.

Tưởng rằng cuộc đời mãi êm ả như lời hát:” Nghe hơi giá len vào hồn người chiều xuân mây êm trôi...” (***) nào ngờ biến cố 30/4/1975 ập đến. Không thể trở về mái nhà đã bị tịch thu, mẹ tôi hai bàn tay trắng dắt dúi 10 đứa con, đứa bé nhất còn ẵm ngửa về vùng đất di cư Gia Kiệm nơi bà nội tôi đang sinh sống đồng thời chuẩn bị thức ăn đủ 60 ngày tiền bố tôi đi “Học tập cải tạo”. Sáu mươi ngày, sáu tháng, rồi một năm, chỉ lờ mờ biết rằng bố tôi bị chuyển từ Chí Hòa, qua Thủ Đức rồi xuống Long Thành.

Sau nhiều ngày vất vả xin giấy phép thăm nuôi, mẹ tôi lại đi Long Thành tìm bố tôi để rồi nhận được một câu nói lạnh lùng:” Anh ấy đã chuyển trại ra Bắc từ tuần trước”. Đổ gục trước hung tin, mẹ tôi vẫn ráng gượng dậy ra về vì 10 đứa con còn đợi ở nhà.

Sau một thời gian dài bất tin, bỗng một ngày chúng tôi nhận được lá thư của bố tôi viết vội trên một chuyến tàu hỏa chuyển từ cải tạo từ Quảng Ninh vào Thanh Hóa, quãng đại xuống đường mong có ai đó nhặt được gửi đi giùm. Trong thư ông cho biết sức khỏe rất kém mong gặp mẹ tôi 1 lần trước khi chết.

Cuối hè 1981, mẹ tôi lại lên đường ra trại Đầm Đùn, Thanh Hóa tìm thăm bố tôi. Sau 6 năm xa cách hai người lại gặp lại.

Sau chuyến thăm đó, bố tôi đang trong tình trạng suy sụp sức khỏe và tinh thần trầm trọng, dần hồi phục và sống sót trở về sau 8 năm rưỡi “cải tạo”.

Tháng 9/1990, để lại 3 người anh lớn đã lập gia đình lại Việt Nam, bố mẹ và các anh em còn độc thân lại ra đi đến miền xứ lạnh Albany, New York.

Không chịu được cái lạnh của mùa đông bắc Mỹ hành hạ xương khớp đã hao mòn vì những tháng năm lao động trong trại cải tạo, bố tôi lại đưa mẹ tôi về miền nắng ấm Cali tháng 6/1991. Gặp lại bạn bè người thân ở vùng Little Saigon bố mẹ tôi đã tìm lại được sự an bình trong cuộc sống và nhất là khi ông bà được đoàn tụ với tất cả các con cháu từ Việt Nam.

Từ khi cả nhà đoàn tụ trên xứ người, mẹ tôi đã bắt đầu có dấu hiệu của bệnh mất trí nhớ (dementia) hậu quả của những tháng ngày sau biến cố 4/1975 phải dùng thuốc ngủ để trị chứng mất ngủ do trầm cảm và để lấy sức cho những ngày bươn chải mưu sinh.

Giáng Sinh năm 2010 chúng tôi cũng đưa cháu Gia Minh về thăm ông bà. Ký ức chăm ẵm hơn 10 đứa con chọt trở về, mẹ tôi vui mừng chỉ cho chúng tôi những kinh nghiệm chăm sóc trẻ em và luôn bông ẵm chăm sóc cho cháu. Đến khi cháu Gia Minh lên 5 tuổi thì bà không còn nhận ra tôi nữa khi nhắc tôi:” Chú gì kia ơi! coi chừng thằng bé không thôi nó té!”. Bà chỉ còn nhận ra bố tôi.

"Mẹ ta trí nhớ về mệnh mông rồi" (*)

Đến lúc bố tôi ra đi tháng 7 năm 2015 thì bà hầu như không còn nhận ra ai nhưng đôi khi ánh mắt bà vẫn sáng lên khi có người vào thăm hỏi: “Em là Thủy đây! Chị có nhận ra em không?”

Những ngày cuối đời, một hôm ánh mắt bà bỗng sáng lên nhìn lên trần và nói:” Đi thì đi, sợ gì mà không đi?” Phải mất mấy ngày sau câu nói đó, bà mới đi khi đang nghe những câu hát: ”Ước gì chúng con được hầu sát ngay cạnh Mẹ liên. Từ nay hết lo lắng hết chán phiền.”(****)

Mẹ không phải đi tìm bố nữa, lần này mẹ vĩnh viễn ở bên bố.

KHT

(*) Lời Thơ "Mẹ ta trả nhớ về không"- Đỗ Trung Quân

(**) Lời bài hát:"Tình Ca"- Phạm Duy

(***) Lời bài hát:"Ai Lên xứ hoa đào"- Hoàng Nguyên

(****) Lời bài hát: "Lạy Mẹ Xin Yên Ủi" - Nguyễn Khắc Xuyên